

## POSTANOWIENIE

Dnia 22 marca 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Grzegorz Żmij (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Marek Dobrowolski

SSN Janusz Niczyporuk

w sprawie ze skargi W. G.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki  
w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w Łodzi w sprawie o sygn.  
II AKzw 559/22,

po rozpoznaniu na posiedzeniu bez udziału stron w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej  
i Spraw Publicznych w dniu 22 marca 2023 r.,

- 1. odrzuca skargę;**
- 2. zwalnia W. G. od opłaty oraz wydatków niniejszego postępowania, obciążając nimi Skarb Państwa.**

## UZASADNIENIE

Pismem datowanym na dzień 8 stycznia 2023 r. W. G. wniósł skargę na przewlekłość postępowania przed Sądem Apelacyjnym w Łodzi w sprawie o sygn. akt II AKzw 559/22, które w jego ocenie trwa zbyt długo, domagając się umorzenia opłaty sądowej od skargi, zasądzenie od Sądu Apelacyjnego kwoty 5000 zł za przewlekłość postępowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga Wiesława Gębickiego podlegała odrzuceniu.

Zgodnie z art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (tekst jedn. Dz.U. 2018, poz. 75 ze zm., dalej: „ustawa o skardze na przewlekłość”) strona może wnieść skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiło naruszenie jej prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, jeżeli postępowanie zmierzające do wydania rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie trwa dłużej niż to konieczne dla wyjaśnienia istotnych okoliczności faktycznych i prawnych albo dłużej niż to konieczne do załatwienia sprawy egzekucyjnej lub innej dotyczącej wykonania orzeczenia sądowego (przewlekłość postępowania).

Zgodnie z art. 6 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość postępowania skarga powinna zawierać: 1) żądanie stwierdzenia przewlekłości postępowania w sprawie, której skarga dotyczy oraz 2) przytoczenie okoliczności uzasadniających żądanie.

Stosownie do art. 9 ust. 1 ustawy o skardze na przewlekłość, skargę niespełniającą wymagań przewidzianych w art. 6 ust. 2 sąd właściwy do jej rozpoznania odrzuca bez wzywania do uzupełnienia braków.

W ocenie Sądu Najwyższego wniesiona w niniejszym postępowaniu skarga na przewlekłość postępowania nie spełnia wymagań formalnych z art. 6 ust. 2 ww. ustawy. Jak wskazano powyżej, skarga winna zawierać żądanie stwierdzenia przewlekłości postępowania w sprawie, którego to elementu konstrukcyjnego nie zawiera skarga W. G.. Skarga zdaniem Sądu Najwyższego nie przytacza także okoliczności uzasadniających żądanie. W orzecznictwie Sądu Najwyższego wskazuje się, że skarga spełnia wymagania formalne przewidziane w art. 6 ust. 2 pkt 2 ustawy o skardze na przewlekłość, o ile skarżący w uzasadnieniu skargi szczegółowo wskaże, w czym dopatruje się nieuzasadnionej zwłoki w rozpoznaniu jego sprawy, tj. w sposób precyzyjny przedstawi konkretne działania bądź zaniechania sądu rozpoznającego sprawę, które w konsekwencji doprowadziły do zwłoki (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 7 czerwca 2005 r., III SPP 103/05; postanowienie Sądu Najwyższego z 21 lutego 2007 r., III SPP 5/07). Wskazanie

powyższych okoliczności jest niezbędne dla merytorycznej oceny skargi. Sąd musi wiedzieć, na jakim etapie postępowania, przed jakim organem, doszło według strony do przewlekłości, na czym ona polegała (jakie konkretnie czynności procesowe zostały podjęte przez dany sąd wadliwie lub nie zostały podjęte w ogóle) i czym została spowodowana. Bez wskazania powyższych okoliczności sąd rozpoznający skargę nie jest w stanie dokonać oceny czynności sądu w oparciu o kryteria wskazane w art. 2 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość.

Reasumując skarga wniesiona przez W. G., nie zawiera ani żądania stwierdzenia przewlekłości postępowania ani wskazania konkretnych organów i konkretnych czynności procesowych, które zostały podjęte przez dany sąd wadliwie lub nie zostały podjęte w ogóle, a które miałyby prowadzić do przewlekłości postępowania.

Niezależnie od powyższego skarga na przewlekłość postępowania wniesiona została już po zakończeniu postępowania w sprawie II AKzw 559/22, gdyż postępowanie przed Sądem Apelacyjnym w Łodzi zakończono wydaniem w dniu 26 września 2022 r. postanowienia utrzymującego w mocy postanowienie Sądu Okręgowego w Łodzi w przedmiocie odmowy udzielenia przerwy w odbywaniu kary pozbawienia wolności, natomiast skarga na przewlekłość postępowania wywiedziona została w dniu 8 stycznia 2023 r. Zgodnie z art. 5 ust. 1 o skardze na przewlekłość postępowania skargę należy wnieść w toku postępowania w sprawie. Ze wskazanego przepisu *a contrario* wynika, że niedopuszczalne jest wniesienie skargi na przewlekłość postępowania, które już się zakończyło. Postępowanie w sprawie toczącej się przed Sądem Apelacyjnym w Łodzi, którego dotyczy skarga na przewlekłość postępowania, zakończyło się prawomocnie. Czyni to bezprzedmiotowym kwestionowanie długości postępowania.

Mając na uwadze powyższe Sąd Najwyższy na podstawie art. 9 ust. 1 ustawy o skardze na przewlekłość, wobec niespełnienia wymogu określonego w art. 6 ust. 2 pkt 1 i 2 ustawy odrzucił skargę W. G. w punkcie 1 postanowienia.

Rozstrzygnięcie o kosztach w punkcie 2 postanowienia wynika z treści art. 624 § 1 k.p.k. w związku z art. 634 k.p.k. i art. 8 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość postępowania.

